

Rozporządzenie
Ministra Środowiska¹⁾
z dnia .....2010 r.

**w sprawie szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów
ciągłych wielkości emisji do powietrza**

Na podstawie art. 306 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza prowadzonych dla instalacji, do których stosuje się przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w tym:

- 1) warunki uznawania pomiarów za ciągłe;
- 2) sposoby ustalania przekroczeń na podstawie wyników ciągłych pomiarów.

§ 2. Pomiar wielkości emisji do powietrza uznaje się za ciągły, gdy są one prowadzone za pomocą systemu pomiarowego umożliwiającego zapis wyników z częstotliwością nie mniejszą niż jedna minuta.

§ 3. 1. Przy prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza z instalacji spalania paliw karę pieniężną za przekroczenie określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych emisji pyłu, dwutlenku siarki i tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wyrażonych w mg/m³ gazów odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273 K i ciśnieniu 101,3 kPa, przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych, wymierza się za rok kalendarzowy, jeżeli nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zastosowanych odpowiednio do tych wielkości.

2. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnych emisji pyłu, dwutlenku siarki i tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu nie uwzględnia się okresów:

- 1) rozruchu i zatrzymywania źródła;
- 2) pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych, których łączny dopuszczalny czas określa rozporządzenie wydane na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

---

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, i Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664.

3. Karę pieniężną nalicza się za wielkość emisji przekraczającą wielkość dopuszczalnej emisji, przyjmując za podstawę obliczeń jednogodzinne średnie wartości stężeń substancji.

§ 4.1. Przy prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza z instalacji spalania odpadów karę pieniężną za przekroczenie określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych emisji pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, tlenku węgla, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wyrażonych w mg/m³ gazów odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273 K i ciśnieniu 101,3 kPa, przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych, wymierza się za rok kalendarzowy, jeżeli nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zastosowanych odpowiednio do tych wielkości.

2. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnych emisji pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji, w tym okresy jej rozruchu i zatrzymywania, o ile w trakcie ich trwania są spalane odpady, lecz nie uwzględnia się, wpływających na zwiększenie emisji substancji, zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.

3. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnej emisji tlenku węgla uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji, lecz nie uwzględnia się okresów jej rozruchu i zatrzymywania oraz wpływających na zwiększenie emisji substancji zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.

4. Karę pieniężną nalicza się za przekroczenie dopuszczalnych wielkości emisji określonych w pozwoleniu w odniesieniu do średnich dobowych i trzydziestominutowych; jeżeli wystąpiły przekroczenia co najmniej dwóch z tych wielkości, to wymierza się karę wyższą.

§ 5.1 Przy prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza z instalacji współspalania odpadów karę pieniężną za przekroczenie określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych emisji pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, tlenku węgla, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wyrażonych w mg/m³ gazów odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273 K i ciśnieniu 101,3 kPa, przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych, wymierza się za rok kalendarzowy, jeżeli nie jest spełniony warunek uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zastosowany odpowiednio do tych wielkości.

2. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnych emisji z instalacji współspalania odpadów, przepisy § 4 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Karę pieniężną nalicza się za wielkość emisji przekraczającą wielkość dopuszczalnej emisji, przyjmując za podstawę obliczeń dobowe średnie wartości stężeń substancji.

4. Przy wymierzaniu kary pieniężnej za przekroczenie wielkości dopuszczalnych emisji z instalacji współspalania odpadów, do których stosuje się standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów, przepisy § 4 ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.

§ 6.1 Przy prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza z instalacji, w których używane są rozpuszczalniki organiczne, karę pieniężną za przekroczenie określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych emisji lotnych związków organicznych,

wyrażonych w mg/m^3 gazów odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273 K i ciśnieniu 101,3 kPa, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny albo bez przeliczenia, w zależności od rodzaju substancji, zwanych dalej „LZO”, wymierza się za rok kalendarzowy, jeżeli nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zastosowanych odpowiednio do tych wielkości.

2. Przy ustalaniu przekroczeń wielkości dopuszczalnych emisji uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji bez okresów jej rozruchu i zatrzymywania.

3. Karę pieniężną nalicza się za wielkość emisji przekraczającą wielkość dopuszczalnej emisji, przyjmując za podstawę obliczeń jednogodzinne średnie wartości stężeń LZO.

4. W przypadku instalacji, w których prowadzi się proces powlekania nowych pojazdów, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia LZO mniejszego niż 15 Mg/rok w ciągu roku, lub proces obróbki wykończeniowej nowych pojazdów, karę pieniężną nalicza się za wielkość emisji przekraczającą wielkość dopuszczalnej emisji, przyjmując za podstawę obliczeń piętnastominutowe średnie wartości stężeń LZO.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

UZASADNIENIE

Celem wprowadzenia rozporządzenia jest wykonanie fakultatywnej delegacji zawartej w art. 306 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), dalej „Poś”, pozwalającej ministrowi właściwemu do spraw środowiska na określenie, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych.

Z uwagi na to, że przepisy Poś nie określają jednoznacznie sposobu wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych emisji zanieczyszczeń do powietrza, w celu wyeliminowania wątpliwości związanych ze stosowaniem tych przepisów, przygotowany został, w oparciu o fakultatywną delegację artykułu 306 Poś, przedmiotowy projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych wielkości emisji do powietrza. Rozporządzenia w zakresie pozostałych elementów środowiska, wymienionych w art. 306 ust. 2 Poś, t.j. wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz emitowania hałasu do środowiska zostaną opracowane odrębnie, w przypadku pojawienia się wątpliwości związanych z interpretacją przepisów Poś.

Projekt rozporządzenia dotyczy wymierzania kar na podstawie ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza dla instalacji, dla których pomiary ciągłe prowadzone są zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 148 ust. 1 Poś – obecnie jest to rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. Nr 206, poz. 1291), w tym:

- 1) warunki uznawania pomiarów za ciągłe;
- 2) sposoby ustalania przekroczeń na podstawie wyników ciągłych pomiarów.

Art. 298 ust. 1 pkt. 1 Poś stanowi, że administracyjne kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska za przekroczenie określonych w pozwoleniach, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 2, ilości lub rodzaju gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza. Podstawowe zasady wymierzania administracyjnych kar pieniężnych za przekroczenie ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzenia do powietrza stwierdzone na podstawie pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska, obowiązany do dokonania takich pomiarów, określone są w kolejnych artykułach Poś.

Art. 313 Poś wskazuje, iż powyższą karę wymierza się za każdą substancję wprowadzaną do powietrza z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu. Jak stanowi art. 305 ust. 4 Poś w wyniku stwierdzenia przekroczenia na podstawie ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza karę pieniężną wymierza się za przekroczenie stwierdzone w roku kalendarzowym, uwzględniając zmiany stawek opłat w okresie objętym karą.

Dotychczasowy brak przedmiotowego rozporządzenia nie uniemożliwia przeprowadzenia postępowania dowodowego w sprawie wymierzania kar pieniężnych, ale jego wydanie wpłynie na zwiększenie bezpieczeństwa obrotu prawnego przez wprowadzenie ujednoliconych reguł w omawianym zakresie.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z zasadami dotrzymywania standardów emisyjnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz.U. Nr 260, poz. 2181) oraz z zakresem substancji wprowadzanych do powietrza objętych obowiązkiem ciągłego pomiaru, określonym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. Nr 206, poz. 1291).

Przedmiotowy projekt określa warunki uznawania pomiarów za ciągłe, tj. prowadzenie ich za pomocą systemu pomiarowego umożliwiającego zapis wyników z częstotliwością nie mniejszą niż jedna minuta.

§ 3 projektu określa sposób wymierzania kar za przekroczenia stwierdzone na podstawie wyników ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza z instalacji spalania paliw. Wspomnieć należy, że będą to instalacje spalania paliw o łącznej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 100 MW. Ponieważ dla takich instalacji w pozwoleniach zintegrowanych określone będą jedynie ilości dopuszczone do wprowadzania do powietrza dla dwutlenku siarki, tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, pyłu, kary dotyczyć będą jedynie tych substancji.

§ 4 projektu określa sposób wymierzania kar za przekroczenia stwierdzone na podstawie wyników ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza z instalacji spalania odpadów natomiast § 5 projektu – z instalacji współspalania odpadów. Obowiązek prowadzenia na tych instalacjach ciągłych pomiarów wielkości emisji dotyczyć może następujących rodzajów substancji: pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, jak również tlenku węgla.

Zasady wymierzania kar pieniężnych za przekroczenie ilości LZO dopuszczalnych do wprowadzania do powietrza, wyrażonych w mg/m^3 gazów odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273 K i ciśnieniu 101,3 kPa, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, stwierdzone dla instalacji, w których używane są LZO i do których stosuje się standardy emisyjne określone w przepisach rozporządzenia wydanego na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 Poś określa § 6 projektu.

Z uwagi na fakt, iż kary są wymierzone na podstawie wyników prowadzonych pomiarów ciągłych w okresie roku kalendarzowego, rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2011 r. i będzie się odnosiło do pomiarów prowadzonych w roku 2011.

Rozporządzenie nie zawiera norm technicznych, a także przepisów technicznych podlegających procedurze notyfikacji wymaganej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz.2039, zm. Dz. U. z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które będzie oddziaływała projektowana regulacja.

Wpływ na sektor przedsiębiorstw.

Przedmiotowy projekt oddziałuje na prowadzących instalacje, do których stosuje się przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. Nr 206, poz. 1291), zobowiązanych do prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji do powietrza. Podmiotami tymi są prowadzący instalacje:

- spalania paliw, łącznej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 100 MW,
- spalania i współspalania odpadów,

oraz instalacje, w których używane są rozpuszczalniki organiczne, jeżeli spełnienie wymagań przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181) wymaga stosowania urządzeń ograniczających wielkość emisji LZO i jeżeli z jednego emitora są wprowadzane do powietrza LZO w ilości nie mniejszej niż średnio 10 kg/h w przeliczeniu na emisję całkowitego węgla organicznego.

Wpływ na sektor rządowy i samorządowy.

Przedmiotowy projekt dotyczy wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, którzy będą wymierzać administracyjne kary pieniężne za przekroczenia stwierdzone na podstawie pomiarów ciągłych wielkości emisji do powietrza.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto projekt będzie przesłany, w ramach konsultacji społecznych, do zainteresowanych organów i instytucji naukowo-badawczych, izb gospodarczych, organizacji pozarządowych zgodnie z następującą listą:

Lista podmiotów biorących udział w konsultacjach społecznych dotyczących projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych wielkości emisji do powietrza:

1. Wojewodowie - wszyscy
2. Marszałkowie – wszyscy
3. Państwowa Rada Ochrony Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
4. Polska Akademia Nauk pl. Defilad 1, 00-901 Warszawa
5. Instytut Ochrony Środowiska, ul. Krucza 5/11, Warszawa
6. Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Łowicka 31, 02-502 Warszawa
7. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, ul. Kossutha 6, 40-833 Katowice
8. Politechnika Warszawska - Wydział Inżynierii Środowiska, ul. Nowowiejska 20, Warszawa
9. Politechnika Wrocławska, 50-370 Wrocław, Wybrzeże Wyspiańskiego 27 bud. A-1
10. Centrum Prawa Ekologicznego, ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław
11. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ekologii Miast, ul. Lipowa 73, 90-568 Łódź
12. Polski Klub Ekologiczny, ul. Słowackiego 26a, 31-014 Kraków
13. Polska Zielona Sieć, ul. Raszyńska 32/34, 02-026 Warszawa
14. Polski Komitet Normalizacyjny, skr.poczt.411, 00-950 Warszawa 1
15. Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa
16. Stowarzyszenie Producentów Cementu i Wapna, ul. Lubelska 29, 30-003 Kraków
17. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami, ul. Grunwaldzka1, 99-300 Kutno
18. Towarzystwo Gospodarcze – Polskie Elektrownie, ul. Krucza 6/14, 00-950 Warszawa
19. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych, ul. Krucza 6/14, lok. 118, 00-950 Warszawa

20. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie, ul. Zamiany 16, 02-789 Warszawa
21. Izba Energetyki Przemysłowej, ul. Baśniowa 3, 00-973 Warszawa
22. Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt” – Warszawa” S.A., ul. Krucza 6/14, 00-950 Warszawa
23. Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego, ul. Winiarska 1, 60-654 Poznań
24. Polska Izba Druku, ul. Miedziana 11, 00-835 Warszawa
25. Polska Izba Przemysłu Skórzanego, Al. Kościuszki 80/82, 90-437 Łódź
26. Polska Izba Przemysłu Chemicznego – Związek Pracodawców – ul. Czackiego 15/17 pok. 320, 00-043 Warszawa
27. Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej, Wybrzeże Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław
28. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych, ul. Łucka 2/4/6, 00-845 Warszawa
29. Izba Gospodarcza „Farmacja Polska”, ul. Czerniakowska 57, 01-541 Warszawa
30. Polski Związek Pracodawców Prywatnych Przemysłu Motoryzacyjnego i Ciągników, ul. Klonowa 6, 00-591 Warszawa
31. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, ul. J. Lompy 14, 40-951 Katowice
32. Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki "Energopomiar" Sp. z o.o., ul. gen. J. Sowińskiego 3, skr. poczt. 402, 44-100 Gliwice
33. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój” – ul. Srebrna 16, 00-810 Warszawa

3. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Kary wymierzone na podstawie pomiarów ciągłych wielkości emisji do powietrza, zgodnie z art. 277 ust. 3 i 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska, wnoszone są na rachunek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i stanowią przychody odpowiednich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Dochodów z tytułu administracyjnych kar pieniężnych za korzystanie ze środowiska z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu nie można oszacować, ponieważ nie można przewidzieć liczby podmiotów, które będą podlegały karze, ani też zakresu przekroczeń.

4. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy.

Nie przewiduje się wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Opinia zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z następującymi dyrektywami:

1. Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/80/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001 r., str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299),
2. Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000 r., str. 91, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353),
3. Dyrektywą Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych

rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach (Dz. Urz. WE L 85 z 29.03.1999 r., str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 118).